

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 762/2026
08.07.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Јасмине Васовић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Марка Јовановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу 2К.бр.56/25 од 14.11.2025. године и Вишег суда у Прокупљу Кж1.бр.19/26 од 26.03.2026. године, у седници већа одржаној дана 08.07.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Марка Јовановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу 2К.бр.56/25 од 14.11.2025. године и Вишег суда у Прокупљу Кж1.бр.19/26 од 26.03.2026. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу 2К.бр.56/25 од 14.11.2025. године окривљена АА је оглашена кривом због извршења кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ и изречена јој је условна осуда којом јој је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци и одређено је да се иста неће извршити уколико окривљена за време проверавања од 1 (једне) године по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело и уколико у року од 3 месеца од правноснажности пресуде измири све доспеле, заостале и неисплаћене рате по основу издржавања у износу од 252.000,00 динара.

Истом пресудом окривљена је обавезана да на име трошкова кривичног поступка плати законском заступнику малолетне оштећене – ББ износ од 78.600,00 динара, Основном јавном тужилаштву у Прокупљу износ од 279.099,00 динара и суду износ од 142.300,00 динара, као и да на име паушала плати суду износ од 5.000,00 динара, а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Кж1.бр.19/26 од 26.03.2026. године делимично је уважена жалба браниоца окривљене АА - адвоката Марка Јовановића, па је укинута пресуда Основног суда у Прокупљу 2К.бр.56/25 од 14.11.2025. године само

у делу одлуке о трошковима кривичног поступка и списи предмета у том делу враћени првостепеном суду на поновно одлучивање, док је у преосталом делу жалба браниоца окривљене одбијена као неоснована и првостепена пресуда је у неукинутом делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА - адвокат Марко Јовановић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев, те да укине побијане правноснажне одлуке и предмет врати на поновно одлучивање у делу у којем су повреде истакнуте или да евентуално преиначи побијане правноснажне одлуке тако што ће окривљену ослободити од оптужбе за кривично дело недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљене у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП предвиђено је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљене АА као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП која је општег карактера, при чему формално не опредељује ни једну повреду закона из става 4. члана 485. ЗКП, већ у поднетом захтеву само оспорава правилност утврђеног чињеничног стања од стране суда, дајући при томе сопствену оцену изведених доказа из које по браниоцу произилази да окривљена из оправданих разлога није давала издржавање за своје малолетно дете на начин како је то одређено правноснажном и извршном пресудом, будући да се законски заступник малолетног детета - отац ББ у релевантном временском периоду налазио на издржавању казне затвора у установама затвореног типа и да услед тога окривљена није могла да новчани износ који је одређен на име издржавања малолетног детета исплати на руке законском заступнику малолетног детета, због чега су по браниоцу у конкретном случају испуњени услови да се примени члан 195. став 2. КЗ и да се окривљена ослободи од оптужбе. Изнетим наводима захтева бранилац окривљене, по налажењу овога суда, суштински указује на погрешно утврђено чињенично стање и погрешну оцену изведених доказа од стране

нижестепених судова у побијаним правноснажним пресудама, а што представља повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљене нижестепене пресуде побија због повреде одредбе члана 440. ЗКП, а која повреда одредбе ЗКП не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеној и њеном браниоцу, то је Врховни суд захтев браниоца окривљене оценио недозвољеним.

Из напред изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Марка Јовановића одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић